

QUÆSTIO MEDICA

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS

MANE DISCUTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORUM,

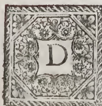
Die Jovis 19. Januarij.

M. CLAUDIO DE QUANTEAL

DOCTORE MEDICO, PRÆSIDE.

An octimestris partus, vitalis?

I.

DE generis humani conſervatione, natura fuit adeò ſollicita, ut hominibus continuò ſuam propagandi ſpeciem, & hoc modo quamdam æternitatis umbram aſſequendi, ſtimulos inſeverit. De animantibus verò, tanta non fuit illius cura, quibus certa duntaxat ſe miſcendi, ſic pariendi tempora præſcripſit. Cervi uno menſe Octobri libidinantur, & per annum integrum utero gerunt: canes, feles, & urſi, quatuor ferè menſibus; Turtures ſingulis, pariunt: Elephas apud quoſdam duobus annis, apud alios menſibus octodecim, alios verò decem annis, prægnans eſt: ſed hominum partûs, nec certi, nec definiti ſunt termini, cùm aliquandò ſeptimò, aliàs octavo, nono, & decimo parturiant: bruta verò ut periodicè feruntur in venerem, ſic ſtatis legibus excludunt; horum, ut & hominum partus, fœtus eſt perfecti, & numeris omnibus abſoluti, matura extra uterum ejectio, quæ minimè naturalis audit, ſi fiat ante ſeptimum menſem: fœtus enim cum priùs egreditur, vitalis non eſt,

854

nec dulci hærede beat parentes, cùm in ipsâ nativitate tumuletur. Septimum itaque natura primum mensem elegit, quo vitalem fœtum ederet; nec tamen necesse est, ut pœnitùs absolvatur, aliquando enim initio, nonnumquam medio, tum in fine, fœtus foras exit; menses autem quibus præscribuntur partus, sol suo cursu metitur.

I I.

QUAMDIU fœtus latitat in utero, continuò crescit, & augetur, donec justam, & concinnam corporis magnitudinem adeptus sit; & membrorum omnium fuerit articulatione firmatus: tunc temporis majori indiget alimentorum copiâ, ad triplicis substantiæ restaurationem, cujus jacturam patitur etiam in utero; calor enim, (primum, quo natura functiones suas exerit instrumentum) vegetior factus, per humidi consumptionem, (quo pœnè obturbatur) plus humidi nativi vorat, & depascitur, quam sanguine materno possit resarciri; idem calor majori adhuc eget refrigerio, & ventilatione, quam tot membranis involutus, & quasi sepultus in utero, fœtus transpiratione, queat adipisci. Ad hæc uterus, grandioris fœtus pondere fatigatus, nec amplioris distentionis capax, onus jam jam importunum, totis viribus ejicere conatur. Hæ sunt veræ, & genuinæ partûs causæ, quibus simul agentibus, fœtus ad uteri cervicem devoluitur in caput, & à tenebricoso, quo detinebatur carcere, liber evadit, qui si cunctis suis partibus instructus sit, par est ut hujusce lucis usurâ fruatur, quod si priùs elabatur, partum nominare non licet, sed abortum, sicut & cum genitura, ante conformationem ullam diffluit, nec partus, nec abortus, sed effluxus apppellatur.

I I I.

ACCURATA & exactâ artuum omnium structurâ, fœtum mense octavo exornari posse, liquidò constat, cum initio septimi, ut plurimùm illâ decoretur, sed antequam hanc perfectionem consequatur, varias in utero subit mutationes, variaque sortitur nomina; cum enim semina tùm maris, tùm fœminæ, simul permixta sunt, prima eorum alteratio, γόνυ nuncupatur. Cùm verò rudem partium adumbrationem expertus est, κύημα vocant, depicta spermaticarum partium imago, ἔμβρυον, & tandem membrorum omnium effictа delineatio, παίδιον nuncupatur. Hæc omnia non eodem tempore perficiuntur in fœminis, ac in maribus, in his siquidem (ut aiunt) circa trigesimum diem, totum mirandum hoc opus peractum est; in illis verò, circa quadragesimum; in suo etiam vlteriori complemento, discrimini sorte gaudent:

mares trino menſe, fœminæ quarto, motiones efficiunt; reliquo geſtationis ſpatio, majus capiunt incrementum, & in dies novas acquirunt vires, donec ad eum ſtatum pervenerint, quo uberiori ipſis opus eſt alimento, aërem liberaliorem expoſtulant, atque uterum, nimiâ ſuâ mole convellunt, tunc hora partûs adeſt ipſa, quæ ſi in octavum menſem inciderit, nihil repugnat.

IV.

SUA habet præſcripta partûs tempora octavus menſis, ut & alij, vitalis prolis feraces, ſicut enim in cujuſlibet generis arboribus, non ſimul matureſcunt fructus, quorum flores ſimul fuerint expanſi, ità in animalium generatione (hominum præſertim, ob anormem vitæ methodum) fœminæ, quæ unâ die conceperunt, non eâdem parturiunt, quædam enim ſeptimo, aliæ octavo aliæ demùm nono, &c. ob diverſam ſeminis energiam, variamque matris temperiem, nec eſt ulla ratio, cur octavus menſis, ſeptimum inter & nonum medius, feralis ſit; & fatali quâdam neceſſitate, eos, quibus dat lucem, deplorando haud ſatis infortunio iugulet, nono verò & ſeptimo natos, quaſi meliori luto fictos, natura blandiùs excipiat, foveat, & vitam illis largiatur quam aliis denegavit? Oh miſeram eorum ſortem, quorum vita mors eſt, & ortus, interitus. Nec compertum eſt, maximos conatus, quos ſeptimo menſe ad exitum ſibi parandum, tentaverunt, eorum vires eò proſtraviſſe, ut ſi menſe ſequenti naſcantur, intereant neceſſe ſit: neque enim, tam violento motu cientur (referentibus ipſiſmet gravidis,) ut tanto egeant temporis Intervallo, ad virium inſtaurationem, quam abſque quiete acquirere non poſſent, ſed à ſeptimo, ad partum, longè majori cum impetu, ſe ſe quatiunt & volutant.

V.

NONI menſis initium, ſexûs fœminei, quam plurimis fœtibus, vitam impertit, quidni octavo menſe editi, vitales erunt? Illi enim fœminis citiùs efformantur, moventur & perficiuntur; ſic quoque ociùs lucem ſubibunt, natura ſiquidem quantum poteſt, ad intentum finem properat, & cum hominem, octavo menſe abſolvere, cunctiſque ſuis dotibus inſignire queat, ſtatim atque illum peregit, ejus exitum diutiùs retardare nequit, & ad aliud tempus differre. Porrò ut nihil eſt magis ſtupendum, & fidem omnem ſuperans, quam hominis conformatio, cum imis viſceribus perficiatur, & oculorum obtutum effugiat, ſic momento, quo tantum opus natura ſuſcipit, nihil abſtruſiùs, magiſque reconditum; de quo ſexentæ gravidæ, malè calculum poſuerunt,

& illusæ sunt; inde necessario eruendum, ratum non esse, nec fixum motûs & partûs diem, multasque fœminas, octavo mense peperisse, quæ nono se enixas fuisse putaverunt. Natura sagax multùm & provida, num in ejus conformatione ita strenuè laborasset, qui statim cum morte vitam esset commutaturus? Tanta adhuc non est cœli nostri inclementia, ut octo mensium fœtui, vitam eripiat, quam eidem concedit in Ægypto: tandem, si mammis uberrimo & elaborato lacte distentis (ut sæpiùs accidit octavo mense) perfectum esse fœtum & partum imminere conjicimus, quidni eodem mense natum longevum fore asseremus.

Ergo octimestris partus, vitalis.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Dionysius Dodard.
M. Dionysius Puylon, Scholarum censor.
M. Ioannes Baptista de Revelois.
M. Edmundus Charrier.
M. Raphael Maurin
M. Ludovicus Gallais.
M. Ioannes Forestier.
M. Petrus de Mersenne.
M. Ioannes Garbe.

Proponebat Lutetiæ FRANCISCUS AFFORTY, Parisiensis, A. R. S. H. M. DC. LXXIII.